

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Chorzowie
Maj, Nr 05 /2014 (148)

Nie masz Żyda ani Greka, nie masz niewolnika ani wolnego, nie masz mężczyzny ani kobiety, albowiem wszyscy jedno jesteście w Jezusie Chrystusie.

Ga 3,28

INFORMATOR PARAFIALNY

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Chorzowie

www.chorzow.luteranie.pl

Adres: Parafia Ewangelicko—Augsburska w Chorzowie,
ul. Dąbrowskiego 22, 41-500 Chorzów

E-mail: chorzow@luteranie.pl lub bcichy@ptew.org.pl;

tel.: (032) 241 13 97

Konto parafialne: 50 1020 2368 0000 2702 0164 6959

Kancelaria w Chorzowie czynna: pon.- pt. w godz. 9.00-13.00

Duchowny:

Proboszcz: ks. Bogusław Gichy

tel. (032) 241 13 97, kom.0 500 70 4662

Adresy kościołów:

Kościół ks. Marcina Lutra Chorzów, ul. Powstańców 13

Kościół im. Elżbiety, Chorzów, ul. Katowicka 92

Zespół redakcyjny Informatora:

Joanna Famulska, ks. Sebastian Olencki, ks. Andrzej Wójcik,
Bogusław Gichy, Anna Gnida

Nie masz Żyda ani Greka, nie masz niewolnika ani wolnego, nie masz mężczyzny ani kobiety, albowiem wy wszyscy jedno jesteście w Jezusie Chrystusie.

Ga 3,28

Co roku jestem pod wrażeniem Bożego stworzenia – zieleni traw, pięknych świeżych, zielonych liści na drzewach i tego, że wreszcie ciepło, że lepiej wstaje się rano, kiedy promienie słońca zagładają do okien! Tak, to maj! Czujecie?! To niesamowite! To Boże znaki!

Hasło tego miesiąca przypomina nam o tym, że mamy być jedno w Chrystusie. Co to znaczy? Każdy z nas jest przecież: różny, w swoim rodzaju, oryginalny, zaskakujący, nieodgadniony, otwarty, zamknięty itd. W Chrystusie jesteśmy jednak rodziną! Pomimo na-

Andrzej Wójcik
*Proboszcz Parafii
w Gliwicach i Pyskowicach*

Słowo od Duszpasterza

szych różnic, jesteście duchowymi krewnymi, wszak mamy jednego Boga Ojca, chciałyby się powiedzieć, że Bóg posłał nam na ziemię Chrystusa, który stał się naszym bratem i na nowo opowiedział nam o Ojcu. Oczywiście jest to teologiczne uproszczenie, bo rozumiemy przecież to, kim jest Jezus Chrystus - Bóg, jednak zrozumienie tego, kim jest Jezus i kim jest każdy z nas, osobiście w tej relacji Bożej, pozwala nam lepiej rozumieć chociażby werset, który jest biblijnym hasłem miesiąca maja. Tej jedności Chrystusowej bardzo nam potrzeba, bez względu na okoliczności, porę roku, miesiąc..., dlatego módlmy się o tę jedność i o to, byśmy mogli się tą jednością cieszyć każdego dnia!

Ks. Andrzej Wójcik

Piórem...

Ludzie ludziska

*ludzie ludziska
nawet we śnie
na złamanie karku
o władzę (nie, tylko o przewagę)
o awans (nie, tylko o uznanie)
byle prędej, byle sprytniej
w marynarce w sutannie w swetrze
zobacz
ile ciszy za oknem
płaczą rozsypani ponad nami
gwiazdy i księżycze*

Irena Kanicka, irekan.blogspot.com

Coś z niczego

*Tak często, Panie nie wiem, co jest dobre, a co złe
 Tak często gubię się, bo brak mi Twojej mądrości
 Tak często rozmawiając z kimś i chcąc podać mu pomocną dłoń
 Używam nie tych słów, które powinnam
 Nieumiejętnie używam narzędzi, które mi oddajesz w dyspozycję*

*Tak często brak mi słów
 Tak często chcę pomóc, a naprawdę nie wiem jak
 Tak często czuję się postawiona nie w tym czasie
 I nie w tym miejscu
 W jakim być powinnam*

*Jakże często jest dane mi odczuwać
 Że bez Ciebie nie jestem w stanie zrobić nic
 Nie umiem podejmować odpowiednich kroków
 Dawać dobrych rad
 Nie jestem ani wystarczająco mądra
 Ani odpowiednio przygotowana
 Ani... no właśnie, co?!*

*Brakuje mi wszystkiego tego
 Czym powinien się cechować Twój sługa, o Najwyższy
 I często wydaje mi się, że to nie mnie powinieneś posyłać
 Akurat zawsze w tych sprawach
 Do których mnie wybrałeś*

*Przepraszam, że tak często wydaje mi się
 Że wiem lepiej od ciebie
 Że to nie ja powinnam...*

Przepraszam

***Bo to, że nie ufam w swoją mądrość
 Nie powinno mi przeszkadzać w zaufaniu Tobie
 Że mi pomożesz
 Będziesz obok mnie
 I będziesz szeptał mi do ucha
 To, co akurat będzie potrzebne***

Ewa Olencka

teolog

Opowiadania z Doliny Charis

Cz. 23: Pani Żaba

Do Doliny Charis przyszła wiosenna burza. Wszystkie stworzenia schowały się w kielichach kwiatów, które kołysały się na wietrze. Padał rzęsyty deszcz, a z nieba co jakiś czas strzelały pioruny. Zwierzęta pochowały się w swoich norach, lub pod gęstymi krzakami, wszyscy czekali, kiedy burza ucihnie. Tylko jedno zwierzę cieszyło się z takiej pogody, a była to pani Żaba.

– Kum, kum, cóż za wspaniała pogoda – zarechotała pani Żaba. Pani żaba skakała wesoło w kałużach, nic nie robiąc sobie ze strzelających piorunów, patrzyła się na nie z radością jak na sylwestrowe fajerwerki. – Jak ja lubię skakać w taką pogodę, wszędzie jest tyle wody, cóż za przyjemność, a do tego nikogo poza mną tu nie ma. Wszyscy się pochowali, a ja mam całą łąkę tylko dla siebie. Kum, kum.

Kiedy deszcz przestał padać i burza minęła wszyscy wyszli ze swoich kryjówek. Tylko pani żaba gdzieś zniknęła. Schowała się pod wielkim liściem lilii wodnej, tylko mała Lilijka, która właśnie wyfrunęła z pąka swojego kwiatu ją zauważyła.

– Dzień dobry pani żabo – powiedziała Lilijka – Dlaczego pani się chowa? Czy nie lubi pani słońca?

Lubię słońce – powiedziała pani żaba – ale spójrz na mnie jaka jestem brzydka. Mam wielki brzydkie wyłupiaste zielone oczy, jestem pokryta lepkiem śluzem, a do tego mam taki długi język, wyglądam okropnie. Czy ktoś mógłby chcieć zadać się z kimś tak okropnym jak ja.

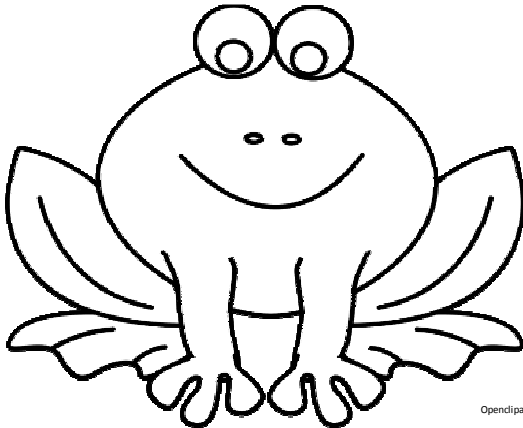
– Pani Żabo, pani wcale nie jest okropna, ma pani kolor zielony, bo jest to najlepszy kamuflaż

aby schować się przed bocią-
nem, dzięki wyłupiastym
oczom może pani oglądać to co
dzieje się nad wodą nie wycho-
dząc z ukrycia, śluz pomaga
pani utrzymać wilgotność skó-
ry, kiedy jest pani poza wodą,
a długi lepki język jest ideal-
nym narzędziem do łapania
szybko latających owadów.
Gdyby Stwórca nie dał pani
tego wszystkiego, to pani życie
bardzo by się skomplikowało.
To wszystko co pani posiada
jest bardzo cennym skarbem

i wcale nie musi się pani tego
wstydzic.

– Nigdy się tak na to nie pa-
rzyłam – przyznała pani Żaba
– od dzisiaj będę dziękować
Stwórcy za to jak cudownie
mnie stworzył i nie będę się
już przejmować tym, co pomy-
śla o mnie inni.

**Wystawiam cię za to, że cu-
downie mnie stworzyłeś.
Cudowne są dzieła twoje.
Ps 139,14**

Opendipart.org

Pokoloruj Panią Żabę i przekonaj ją, że jest naprawdę piękna!

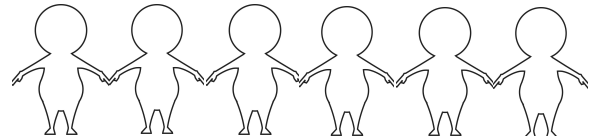
Wszyscy jedno jesteście

Czy przyglądaliście się kie-
dyś roślinom i zwierzętom?
Jeżeli tak, to na pewno zauwa-
żyliście, tak samo jak ja, że bar-
dzo trudno znaleźć dwa iden-
tyczne kwiatki czy dwa koty,
których nie dało by się rozróż-
nić. Nawet, jeśli na pierwszy
rzut oka wydają się takie same,
to po chwili zauważamy, że
każdy z nich jest wyjątkowy.
A co z ludźmi? Spójrzcie na
siebie i swoich kolegów, rodzi-
ców – każdy z Was ma inne
oczy, włosy, kolor skóry. Ale to
nie wszystko. Różnimy się tak-
że naszymi talentami i uzdol-
nieniami. Jedna osoba może
pięknie śpiewać, inna maluje,
jeszcze inna jest dobra w mate-
matyce lub zna się na roślin-
nach. A teraz pomyślcie jakby
to było, gdyby każdy z nas był
taki sam? Moim zdaniem

strasznie nudno, czy zgadzacie
się ze mną? Gdyby każdy znał
się na muzyce, kto by malo-
wał? Gdyby wszyscy byli na-
ukowcami, kto gasiłby pożary
lub piekł chleb? Czy widzicie
teraz, że każdy z nas jest bar-
dzo ważny? To jest właśnie ta
rzecz, która nas łączy. Dla Pana
Jezusa wszyscy jesteśmy tak
samo ważni, tak samo kochani
i cenni, ale również tak samo
grzeszni. On kocha każdego
z nas tak samo.

Mam dla Was propozycję.
Pomalujcie postacie, które znaj-
dują się na obrazku w taki spo-
sób, żeby każda z nich była zu-
pełnie inna. Potem spójrzcie na
Wasze dzieło i pomyślcie, jak to
dobrze, że się różnimy, ale że
mimo tych różnic w Panu Jezu-
sie wszyscy jesteśmy jedno.

(JF)

Pewien mężczyzna przychodzi do swojego lekarza z prośbą o radę. „Bardzo głośno chrapię, czy może mi Pan doktor coś na to poradzić?” „Rozumiem, żonie to przeszkadza...” „Żonie nie, ale wszystkim pozostałym uczestnikom nabożeństwa.”

Kowboj wychodzi z „Saloonu” i z rozbiegu próbuje wskoczyć na konia, ale upada obok niego. Próbuje jeszcze kilka razy, ale bezskutecznie. Wykończony i umorusany klęka i prosi wszystkich świętych o pomoc, po czym jeszcze raz bierze rozbieg, przeskakuje konia i spada do błota po drugiej stronie zwierzęcia. Zrezygnowany spogląda w niebo i mówi: „To świetnie, że chcecie mi pomóc, ale proszę nie wszyscy naraz!”

Na lekcji nauki confirmacyjnej ksiądz pyta uczniów: „Co jest widzialnym znakiem w sakramencie Chrztu Św.?” „Dziecko!” pada odpowiedź.*

„Jesteśmy bardzo pobożną rodziną. Moja żona jest w każdą niedzielę w kościele!” wyjaśnia mąż, który przez cały rok ani razu nie przestąpił progu kościoła.

Ksiądz przechadza się po wsi i pyta napotkanego gospodarza: „Czy wasz koń pali?” „Nie?!” odpowiada zdziwiony gospodarz... „To chyba pali się wasza stodoła...” informuje duchowny.

*Prawidłowa odpowiedź: „Woda!”

Dobrze czyńcie wszystkim, a najwięcej domownikom wiary. Ga 6,10

Od wielu lat ewangelicy w środkowej Europie obchodzą uroczystość Bratniej Pomocy imienia Gustawa Adolfa. W Polsce ten dzień wypada w katolickie święto Bożego Ciała. Geneza tego święta sięga XVII wieku. Wówczas to szwedzki król, Gustaw Adolf pośpieszył ewangelikom z pomocą w wojnie z obozem katolickim, wywalczając im wolność religijną, choć sam zginął w bitwie pod Lutzen koło Lipska w dniu 16 września 1632 r. W dwusetną rocznicę tej bitwy postanowiono na miejscu walki ufundować królowi pomnik. Nazbierano tyle pieniędzy, że jeszcze pewna część pozostała po zapłaceniu wszystkich rachunków związanych z posta-

Bratnia Pomoc im. Gustawa Adolfa

wieniem pomnika. Wtedy to lipski superintendent, ks. prof. Grossman podjął testament króla Gustawa Adolfa, aby pomóc tymi pieniędzmi ewangelickiej diasporze. W ten sposób powstała Fundacja pod nazwą Związek Gustawa Adolfa, który obecnie w Lipsku funkcjonuje pod nazwą Dzieła Gustawa

Gustaw II Adolf, król Szwecji. (Źródło: Wikipedia.)

Adolfa (Gustav-Adolf-Werk), a w Polsce – Bratnia Pomoc im. Gustawa Adolfa. Prezesem Bratniej Pomocy im. Gustaw Adolfa w Polsce jest ks. Tadeusz Makula.

W Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce Bratnia Pomoc im. Gustawa Adolfa działa od 1946 r. Jednak ewangelickie organizacje pomocowe działały na terenie dzisiejszej Polski już od lat 1842-1845. BPGA działa według regulaminu, który jest włączony do Zasadniczego Prawa Wewnętrzznego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP. Kieruje nią Zarząd, wybierany przez Zebranie Delegatów wybieranych przez wszystkie parafie Kościoła. Co roku, w okresie od Wielkanocy do Zielonych

Świąt, z inicjatywy BPGA we wszystkich parafiach zbierane są ofiary na jej rzecz. Na wniosek Zarządu zebrane środki są rozdzielane pomiędzy parafie, które złożyły wcześniej wnioski o subwencje na cele budowlane i remontowe. Rozdział ten jest zatwierdzany przez Zebranie Delegatów. W Polsce Kościół Ewangelicko-Augsburski obchodzi święto BPGA w pierwszy czwartek po święcie Trójcy Świętej.

Od najbliższej niedzieli zbieramy ofiary na ten cel na listy wyłożone w kościołach lub na konta parafialne.

Źródło: www.bpga.luteranie.pl

www.warto.cme.org.pl

Andrzej Wójcik
*Proboszcz Parafii
 w Gliwicach i Pyskowicach*

Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan

Drody w Chrystusie!

Dzisiejszy świąteczny dzień jest okazją, aby przypomnieć sobie wielkie wydarzenie, jakim było 3 maja 1791 roku — uchwalenie Konstytucji, pierwszej w nowożytnej Europie. Ten państwowy akt prawny stoi na straży wolności i godności obywatela państwa, z założenia jest też gwarancją praw człowieka. Zawiera przepisy, których należy przestrzegać i które mają porządkować życie społeczne.

Dzisiejszy fragment psalmu – Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan — przynosi nam w rzeczywistość duchową narodu. Święty Augustyn z Hippony głosił tezę, że jeśli Bóg jest na pierwszym miej-

scu, to wszystko jest na swoim miejscu. Odnosząc się do historii, wyraźnie widzimy, że ci, którzy znacząco odchodzili od tej maksy i Bożych praw, doprowadzali często do upadku i tragicznych wydarzeń... Pojawiali się dyktatorzy, świat ogarniały zawieruchy wojenne... Wielu było tych, którzy zaczęli wierzyć, że sami stanowią prawo...

I tutaj jeśli ktoś przypadkowo słuca tego rozważania, a nie ma nic wspólnego z wiarą, może być oburzony, bo może odnieść wrażenie, że nastaje na jego wolność słowa, sumienia i wyznania. Jednak podstawową zasadą Bożą, którą bardzo mocno podkreślał nasz Pan Jezus Chrystus, był

szacunek i miłość do drugiego człowieka. Zarówno przykazania dekalogu, jak i nauczanie Jezusa gwarantują człowiekowi wolność. Oczywiście potrzebujemy zasad wyznaczonych przez państwo i jak najbardziej mamy ich przestrzegać, co więcej jako chrześcijanie mamy modlić się za władzę w naszym kraju i wspierać rządzących. Musimy jednak pamiętać o tym, że trzeba najpierw słuchać Boga, a dopiero potem ludzi, czyli nie odchodzić od Bożych praw.

Zasady Boże właściwie rozumiane i stosowane w naszym życiu pomagają nam być przecież jeszcze lepszymi obywatelami naszego państwa, kraju, w którym żyjemy. A żyjemy w błogosławionym czasie, gdzie pomimo przeróżnych zawirowań obyczajowych, możemy mimo wszystko, właśnie także dzięki Konstytucji, swobodnie wyznawać naszą wiarę. Wielu chrześcijan na świecie boryka się z prześladowaniami, a nawet ginie za swoją wiarę. Statystyki do-

noszą, że chrześcijaństwo na świecie nie było nigdy tak prześladowane jak obecnie. Dlatego dzisiejszego, szczególnego dnia dziękujmy Bogu za wolność, jaką mamy w naszym kraju i nie zapomnijmy w naszej modlitwie o tych, którzy do tej wolności tęsknią, którzy wiele by dali, by móc swobodnie chodzić do kościoła albo czytać Pismo Święte w swoim kraju, w swojej Ojczyźnie. Módlmy się o to, by dobry Bóg nam błogosławił, by rządzący nigdy nie zapomnieli o wartościach i zasadach Bożych opartych przede wszystkim na miłości do drugiego człowieka. Bo przecież jak mówi psalmista ***Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan. Ps 33,1***

Życzę nam wszystkim, byśmy byli błogosławionym narodem! Amen.

**Rozważanie przygotowane dla Radia Katowice na dzień 3 maja 2014r.*

Sebastian Olencki
Wikariusz Parafii w Gliwicach

Plotka niesprawdzona informacja

„Nie sądziecie abyście nie byli sądzeni. Albowiem jakim sądem sądziecie, takim was osądzą, i jaką miarą mierzycie taką wam odmierzą. A czemu widzisz źdźbło w oku brata swego, a belki w oku swoim nie dostrzeżasz? Albo, jak powiesz bratu swemu: pozwól, że wyjmę źdźbło z oka twego, a oto belka jest w oku twoim? Obludniku, wyjmij najpierw belkę z oka swego, a wtedy przejrzysz, aby wyjąć źdźbło z oka brata swego”. Mt 7,1-5

Kto nie plotkuje? A kto nie słucha? Kto nie powtarza na pół fantastycznych, na pół prawdziwych faktów z życia najbliższych? Plotkujemy na różne tematy, dzięki czemu w naszym mniemaniu stajemy się wielkimi znawcami i fachowcami w dziedzinie polity-

ki, mody, kultury, gospodarki, a w szczególności medycyny. Jesteśmy czasem w stanie nieomal pokierować gospodarką Polski, co tam Polski, całej Europy.

Przez plotkę powszechnie rozumie się obmawianie osób nieobecnych. Plotka jest niepotrzebnym rozgłaszaniem nowin z prywatnego życia innych ludzi. Większość codziennych rozmów to nie konkrety, lecz niekontrolowana gadanina i powtarzanie niesprawdzonych, niepewnych informacji.

Uwielbiamy plotkować. A więc dlaczego plotkujemy? Jakie są motywy kuszącej, sensacyjnej, ciekawej informacji o kimś innym? Przyczyna jest bardzo prosta. Według niektórych psychologów plotka i nieprawdziwa informacja jest skutkiem wewnętrznego stra-

chu, niepewności, lęku przed życiem i lęku przed opinią innych o nas. Dzięki plotce na chwilę stajemy w centrum zainteresowania, wybielamy naszą osobę, powiedziałbym nawet, że zasłaniamy nasze grzechy. Przerzucamy je na innych ludzi. Plotka staje się dźwignią naszej wewnętrznej wartości. Plotkując, wzbudzamy ciekawość, bo przecież, to, co nieznanne, pobudza wyobraźnię naszego rozmówcy.

Plotka zajmuje szczególnie miejsce w religioznawstwie, np. nikt inny jak rzymska Fama spędzała sen z powiek rzymskich bóstw. Rzymianie wstydlawie nie chcą przyznać, że plotkarstwo stanowi ludzką słabość. Fama jest uosobieniem pospiesznego rozpoznawania niesprawdzonych wiadomości, dlatego jest ona niewidzialna, pozbawiona ludzkiego kształtu. Grecy nie ufali Hermesowi, pośrednikowi informacji. Nie byli pewni czy Hermes przedstawi ich sprawę, jak należy, czy nie zostanie po drodze przekupiony, a może dla czystej zabawy będzie powodem gniewu bogów. Germanie uważali na wiewiórkę Rotatöskr; wciąż biegła po jesionie Yggdrasil (symbol świata) w górę i w dół, by do-

nosić bogom, o czym mówią ludzie, ludziom zaś – o czym plotkują bogowie. Przykłady można by mnożyć.

Niejednokrotnie pierwsze wrażenie dotyczące wyglądu zewnętrznego sprawia, że zaczynamy plotkować. Posługujemy się społecznymi stereotypami, ktoś jest za gruby, za chudy, ktoś jest okularnikiem, kujonem, brodaczem... Plotka to treść nadająca się do wszelkich interpretacji. Co bolesne, jest ona motywem ludzkiej agresji, mechanizmem obronnym, by tylko nie mówić o sobie, bo co inni pomyślą?... Dlaczego nie podejmujemy pewnych działań, marzeń, celów? Boimy się porażki, co sprawia, że skupiamy się na czyjejs niedoskonałości. Nawet gdybyśmy wykonał zadanie w 95%, to i tak zostanie oceniony z perspektywy 5% błędu. Czyż dla wybielania się, udokonywania, usprawiedliwienia, lepszego samopoczucia nie bawimy się każdego dnia w przedszkolną zabawę w „głuchy telefon”?

Ósme przykazanie „nie mów fałszywego świadectwa, przeciw komu?” Komentarz Lutra: „Powinniśmy Boga bać się i miłować Go, tak byśmy fałszywie nie okłamywali na-

szego bliźniego, nie zdradzali go, mówili o nim dobrze i wszystko obracali w najlepsze”. Hiob i Psalmi mówią o długim języku, a Salomon, że „ten, który jest gadułą, ten zdradza tajemnicę, więc nie zadawaj się z plotkarzem” (Prz 20,19).

Co mówi Jezus? Mistrz z Nazaretu wypowiadając się na ten temat, mówi o osądzeniu negatywnym bez powodu, o bezpodstawnym dokonywaniu oceny innego człowieka. Nie chodzi o to, aby się powstrzymać od wydawania jakichkolwiek wyroków, ale powstrzymywania się od uprzedzeń, od pośpiesznych pomówień i osądów. Jezus mówi dosłownie o „paprochu” w oku brata, i o ciężkiej belce w oku bezpodstawnie osądzającego. Jeśli ma się belkę w oku, nie można wiedzieć nic o drugim człowieku, belka jest tak wyolbrzymiona, że zasłania prawdę o innym. Nic innego nie widzimy jak belkę, czyli

„wyolbrzymienie” winy naszego brata, która została przerzucana z naszego serca w jego oko. Jaki z tego morał? Pierwszy, że sami tworzymy największe konfliktów w naszym wnętrzu. Drugi, że to my sami jesteśmy odpowiedzialni za to, co dzieje się w naszej głowie.

Nie tworzymy niepotrzebnych baśni i obrazów na temat innych, ale starajmy się spojrzeć na nasze życie z obiektywnej strony. „Nie sądzcie abyście nie byli sądzeni. Albowiem jakim sądem sądzicie, takim was osądzą, i jaką miarą mierzycie taką wam odmierzą. A czemu widzisz źdźbło w oku brata swego, a belki w oku swoim nie dostrzegasz? Albo jak powiesz bratu swemu: pozwól, że wyjmę źdźbło z oka twego, a oto belka jest w oku twoim? Obłudniku, wyjmij najpierw belkę z oka swego, a wtedy przejrzysz, aby wyjąć źdźbło z oka brata swego” (Mt 7,1-5).

Amen.

**Chrześcijańska
Telewizja
Internetowa**

Zapraszamy do subskrypcji:

<http://www.youtube.com/user/ChrześcijańskaTI/>
www.facebook.com/ChrześcijańskaTelewizjaInternetowa/info
<https://plus.google.com/101966055106492710129/posts>

Ks. Andrzej Komraus

Listy do Koryntian cz. 4

„Albowiem nam objawił to Bóg przez Ducha; gdyż Duch bada wszystko, nawet głębokości Boże. Bo któż z ludzi wie, kim jest człowiek, prócz ducha ludzkiego, który w nim jest? Tak samo kim jest Bóg, nikt nie poznał, tylko Duch Boży. A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył. Głosimy to nie w uczonych słowach ludzkiej mądrości, lecz w słowach, których naucza Duch, przykładając do duchowych rzeczy duchową miarę. Ale człowiek zmysłowy nie przyjmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego, bo są dlań głupstwem, i nie może ich poznać, gdyż należy je duchowo rozsądzać. Człowiek zaś duchowy rozsądza wszystko, sam zaś nie podlega niczyjemu osądowi. Bo któż poznał myśl Pana? Któż

może Go pouczyć? Ale my jesteśmy myśli Chrystusowej”. **1 Kor 2,10-16** Tymi słowami Apostoł Paweł kończy drugi rozdział swego Pierwszego Listu do Koryntian.

Z omawianego wcześniej fragmentu Listu wiemy, że prawdy o Krzyżu Chrystusowym nie da się głosić w przekonywających słowach mądrości, bo wiara nie może opierać się na mądrości ludzkiej, ale jej podstawą jest Boża moc i rodzi się ona wyłącznie dzięki Bożej łasce i miłości.

Teraz Apostoł przekazuje kolejną prawdę. Jedynym, który może nam powiedzieć o Bogu, jest Duch Boży. Paweł posługuje się tu pewnego rodzaju analogią wskazując, że nikt spośród innych ludzi nie jest w stanie wejrzeć w nasze serce i poznać jego stan, jak tylko

nasz duch, my sami. Podobnie tylko Duch Boży może przed nami odkryć pewne tajemnice Boże i umożliwić nam ich zrozumienie, bo sama myśl ludzka nie jest w stanie ich pojąć.

Ale nawet wtedy, gdy Duch Boży odkrywa przed człowiekiem Boże sprawy, to nie zawsze człowiek może je zrozumieć. Prof. William Barclay pisze: „Paweł mówi tu o wyjaśnianiu rzeczy duchowych dla duchowych ludzi. Rozróżnia on dwa rodzaje ludzi. a) Jedni są pneumatikoi. Pneuma znaczy Duch, a pneumatikos to człowiek czuły i posłuszny przewodnictwu Ducha; jego życie jest kierowane Duchem, wszystkie jego decyzje i opinie są podejmowane pod wpływem Ducha. Człowiek ten jest świadomy istnienia rzeczy przewyższających ten świat, wartości nie mieszczących się w tym świecie i życia sięgającego poza ten świat. b) Drudzy są psychikos. Greckie słowo psyche często jest tłumaczone jako dusza, choć nie takie jest jego prawdziwe znaczenie. Psyche jest zasadą fizycznego życia. Wszystko, co żyje, posiada psyche, każde zwierzę posiada swoją psyche, chociaż nie posiada pneuma. Psyche to fizyczne życie, które człowiek dzieli wraz z innymi

żywymi istotami, lecz pneuma wyróżnia człowieka spośród wszystkich innych stworzeń i czyni go krewnym Boga. Tak więc w wierszu 14 Paweł mówi o człowieku, który jest psychikos. Żyje on tak, jak gdyby poza życiem fizycznym nic nie istniało, jak gdyby poza fizycznymi i materialnymi potrzebami nie było żadnych innych; jego wartości mają jedynie fizyczny i materialny charakter i takimi samymi zasadami kieruje się on w swoim życiu. Tego rodzaju człowiek nie rozumie rzeczy duchowych”. Brytyjski biblista dodaje: „Kto nigdy nie sięgał myślami poza ten świat, ten nie może zrozumieć rzeczy Bożych, gdyż wydają mu się głupstwem. Nikt nie potrzebuje być takim, jeżeli jednak tłumi w sobie te ‘wewnętrzne odruchy’, będące przejawem życia jego duszy, może się takim stać, a wtedy Duch Boży przestanie do niego przemawiać. Łatwo jest stać się tego rodzaju człowiekiem, tak zaangażować się w ten świat, by poza nim nie czuć już nic innego. Powinniśmy prosić Boga o udzielenie nam umysłu Chrystusowego, gdyż tylko wtedy możemy być bezpieczni przed zalewem i zniewoleniem przez rzeczy materialne”.

Ks. prof. Eugeniusz Dąbrowski, zasłużony tłumacz i komentator Nowego Testamentu, zwraca uwagę na istotny fakt, że w teologii Apostoła Pawła poszczególne słowa z zakresu antropologii czy psychologii używane są w różnym sensie zależnie od kontekstu. Oczywiście nie będziemy się tu zajmować szczegółowym i drobiazgowym analizowaniem poszczególnych pojęć, bo ani czas ani miejsce po temu, ale warto, abyśmy sobie uświadomili, że pojęcie „pneuma” występuje w pismach Pawła 145 razy, przy czym – podkreślam, w zależności od kontekstu! – najczęściej oznacza: działalność Ducha Świętego w człowieku albo człowieka pozostającego pod wpływem Ducha Świętego (tak w Pierwszym Liście do Koryntian, w Liście do Rzymian i w Liście do Galacjan), w niektórych wypadkach oznacza Ducha Świętego w sensie trynitarnym (tak w m.in. drugim rozdziale Pierwszego Listu do Koryntian, w ósmym rozdziale Listu do Rzymian), oznacza też zdolność myślenia w człowieku, duszę ludzka w jej funkcji intelektualnej (tak w wielu miejscach Pierwszego Listu do Koryntian i Listu do Rzymian).

Tak czy inaczej z cytowanego tekstu Pierwszego Listu do Koryntian wynika jasno, że to Duch Święty objawia wiedzę Bożą i pozwala ją zrozumieć. Tak jak nasze życie wewnętrzne jest niedostępne dla innych, chyba że je przed nimi ujawnimy, tak i życie wewnętrzne Boga możemy poznać jedynie za pośrednictwem Ducha Świętego. Duch Święty nie tylko umożliwia rozpoznanie darów, jakimi Bóg nas obdarował, ale uzdatnia nas do wypowiedzania się o sprawach duchowych.

To właśnie Duch Święty sprawia, a nie nasza pobożność czy mądrość, że możemy pojąć to, czego nie poznał żaden z władców tego świata. „Poznajemy Boga przez Ducha Świętego – wskazuje Werner de Boor – objawiającego nam głębie Boże, ‘abyśmy wiedzieli czym nas Bóg łaskawie obdarzył’. Rozpoznajemy istotę Boga w Chrystusie, oglądamy Ojca w Jego Synu (J 14,9), światłość Bożą w obliczu Jezusa (2 Kor 4,6). Ale Duch Boży, uwielbiając Jezusa, pozwala nam dostrzec istotę Boga w człowieku – Jezusie z Nazaretu (J16,14). Dopiero przez Ducha Świętego zrozumieć możemy, że Bóg jest nieskończenie bardziej pełen godności i świętości, niż może-

my to sobie wyobrazić, a nienawidzi grzechu bardziej, niż to odczuwamy. Duch uczyła sumienia człowieka, który czuje się pewny siebie. Tylko przez Ducha poznajemy, że Święty Bóg darzy grzeszników bezgraniczną miłością. Duch Święty wskazuje nam w Krzyżu jedność świętości i miłości Bożej, pozwala nam zrozumieć Pismo tak, że ‘serca nasze pałają’ (Łk 24,32). Dopiero wtedy rozumiemy Biblię i znajdujemy w niej pełnię działania Ducha Świętego, świadectwo prawdy i łaski Bożej. A przede wszystkim cud, którego dokonuje Duch Święty, polega na tym, że człowiek spojrzawszy na Krzyż – zrozumie: ‘za mnie, dla mnie!’ i zrozumie tę prawdę bez własnego wysiłku. Jakże nie-

odzownym w życiu chrześcijanina jest dar Ducha Świętego!”.

Człowiek duchowy jest myśli Chrystusowej, podkreśla Paweł w swym Liście. W tym kontekście musimy patrzeć na wszystko, co o duchowości i o ludziach duchowych napisał Apostoł. Być bowiem myśli Chrystusowej, znaczy być i postępować jak Chrystus, za Jego przykładem, według Jego wzoru. Znaczy to – być napełnionym miłością, a więc wszystko widzieć, wszystko dostrzegać, wszystko oglądać we właściwym świetle. Tylko w Chrystusowej miłości można otrzymać przez Ducha Bożego Bożą wiedzę i przybliżyć się do poznania Bożej mądrości.

KWADRANS BIBLIJNY

to tytuł cotygodniowej audycji, przygotowywanej przez Parafię Ewangelicką w Gliwicach i nadawanej w każdą niedzielę na antenie **Radia CCM ok. godz. 9:00 i powtarzanej ok. godz. 13:00**. Audycja poświęcona jest prezentowaniu i omawianiu poszczególnych ksiąg Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu. **Zapraszamy też do słuchania naszej codziennej audycji radiowej Po Prostu od 21.00 do 21.30.**

Gliwice 93,4 FM; Bielsko-Biała 97,6 FM; Cieszyn 90,5 FM; Oświęcim 94,9 FM; Ustroń-Wisła 107,1 FM lub w internecie

ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

można ją opłacać w kancelarii parafialnej,
lub przelewać na konto parafialne:

50 1020 2368 0000 2702 0164 6959

z dopiskiem: darowizna na cele kultu religijnego - SK
(z podaniem miesiący lub roku, za który płacona jest składka)

Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zebrań parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

**SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko
- Augsburgskiego w Rzeczypospolitej Polskiej - ZASADY OGÓLNE**
§ 7

Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

Ośrodek Pomocy Osobom Pokrzywdzonym

Powstanie **Ośrodka Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przepęstwem** jest projektem realizowanym przez Centrum Misji i Ewangelizacji. Projekt jest finansowany z funduszu Ministerstwa Sprawiedliwości. Koordynatorem projektu jest Magdalena Fornal.

Osoby pokrzywdzone otrzymają wsparcie informacyjne, psychologiczne oraz prawne, udzielane poprzez spotkania bezpośrednie z profesjonalistami – **osobą pierwszego kontaktu, psychologiem, prawnikiem**. Możliwe jest także udzielenie pomocy przez telefon oraz pocztę e-mail.

Siedziba główna Ośrodka:

adres: ul. Jagiellońska 19a
telefon w godz. 8.00–18.00: **518 135 318**
e-mail: pokrzywdzeni@cme.org.pl

Dyżury specjalistów w Gliwicach:

Osoba pierwszego kontaktu : pn.-pt. (8.00–16.00)
Psycholog: pn.-śr. (14.00–18.00)
Prawnik: czw.-pt. (16.00–20.00)

Filie Ośrodka Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przepęstwem:
Cieszyn (ul. Wyższa Brama 29), **Katowice** (ul. Dudy Gracza 6),
Bytom (ul. Orzegowska 20 a), **Chorzów** (ul. Chrobrego 17).

Szczegółowe informacje pod adresem e-mail:
pokrzywdzeni@cme.org.pl

Koordynator projektu: Magdalena Fornal
Kontakt e-mail: magdalena.fornal@cme.org.pl

więcej informacji znajdziesz na stronach internetowych CME

Parafia Ewangelicko - Augsburgska w Chorzwowie

oraz zespół **Mood Time Quintet**

zapraszają na

koncert z okazji Dnia Matki,

który odbędzie się

w niedzielę, 25 maja , 16:00

na tarasie i w ogrodzie parafialnym

przy ul. Dąbrowskiego 22.

W programie koncertu muzyka z różnych stron świata, a że muzyka będzie kawiarniana zapraszamy do spędzenia tego czasu przy filiżance kawy lub herbaty.

68. Diecezjalny Zjazd Chórów

Kościół Zbawiciela

Tarnowskie Góry, Rynek

18 maja 2014

Program:

8:00 Przyjazd i rozśpiewanie

10:00 przegląd pieśni ewangelickiej połączony z nabożeństwem

13:30 obiad

1:00 zwiedzanie zabytkowej sztolni Czarnego Pstrąga

15:00 Spotkanie w ogrodzie parafialnym

Pasyjne Żory

5 kwietnia Chór Cantate wziął udział w Ogólnopolskim Przeglądzie Chórów Kościelnych Pieśni Pokutnej i Pasyjnej – ŻORY 2014, który odbył się w kościele p.w. Św. Ap. Filipa i Jakuba. W tym roku brało w nim udział 19 chórów z różnych stron Polski. Wszystkie wykonania były transmitowane na żywo w telewizji TV-Żory. Nasz chór zdobył wyróżnienie specjalne przyznane przez Senatora RP Adama Zdzie-
bło. ARG

Spotkanie

6 kwietnia odbyło się ostatnie spotkanie z cyklu „Cztery pokolenia patriarchów”. Tym razem przyjrzelśmy się sylwetce Józefa oraz pobudkom postępowania i obawom jego braci. Zastanawialiśmy się także jakie mogły być powody tego, że Józef, najbardziej pozytywna postać swojego pokolenia, nie znalazł się na linii rodowodowej Jezusa. Wszystkie spotkania były niezmiernie ciekawe i na pewno spowodowały, że w nowy sposób patrzymy na Abrahama, Izaaka, Jakuba i Józefa oraz ich otoczenie. ks. B. Cichy

Rekolekcje

W piątek 11 kwietnia miały miejsce w naszej parafii rekolekcje dla młodzieży gimnazjów i szkół średnich. Poprowadził je Tymoteusz Bujok z Centrum Misji i Ewangelizacji naszego Kościoła. Zastanawialiśmy się nad tym, kim jest dla każdego z nas Jezus i czy każdy z nas jest drugi, a On pierwszy w naszym życiu. Wstępem do przemyśleń na ten temat była projekcja wypowiedzi młodych ludzi, którzy wzięli udział w akcji „I Am second”. Rozmawialiśmy również o szczęściu, czym jest, co sprawia, że czujemy się szczęśliwi i w czym,

kim możemy odnaleźć prawdziwe szczęście. Każdy z nas mógł sprawdzić swój poziom szczęścia. Oby każdy z nas mógł powiedzieć za psalmistą, że moim szczęściem jest być blisko Boga.

ks. B. Cichy

Śniadanie wielkanocne

Jak co roku od kilku lat poniedziałkowy poranek wielkanocny rozpoczynamy wspólnym śniadaniem w gronie parafian i przyjaciół. Mimo, że była nas większa garstka (a może właśnie dlatego) śniadanie miało rodzinny charakter, a humory i apetyty dopisywały. I dobrze! Bo stoły zapelnione były przysmakami w nucie słonej i słodkiej. Przerwy w konsumpcji wypełnialiśmy rozmowami i śpiewaniem dziękczynnych i Wielkanocnych pieśni.

AR

**Diecezjalny Zjazd Konfirman-
tów**

Tegoroczny Diecezjalny Zjazd Konfirman-
tów odbył się w sobotę 26 kwietnia 320 metrów pod ziemią w zabytkowej kopalni Guido w Zabrze. Rozpoczął się w jednej z komór kopalni nabożeństwem prowadzonym przez ks. Henryka Reske, ks. Kornela Undasa oraz ks. Dariusza Dawida, który wygłosił kazanie. Potem podzieleni na grupy zwiedzaliśmy kopalnię z przewodnikiem. Zjazd zakończyliśmy obejrzeniem monodramu pt. „Synek”,

który w całości był po śląsku. I wyjazd na powierzchnię...

W tym roku do konfirmacji przystąpią: Robert Bryłka, Beata Bula, Krzysztof Gamrat oraz Jacek Loch. Uroczyste nabożeństwo odbędzie się w niedzielę 1 czerwca w kościele im. ks. M. Lutra. Niech nikogo z nas w nim nie zabraknie, abyśmy byli świadectwem wiary i zachęceniem dla naszych konfirman-
tów. Pamiętajmy o nich również w naszych modlitwach.

PROPOZYCJE NA MAJ

Data	Godzina	Zapraszamy na...	Gdzie?
5.05 poniedziałek	18.00	Zebra- nie Rady Parafial- nej	kancelaria
7.05 środa	18.00	Koncert śródroczny uczniów chorzowskiej szkoły muzycznej (PSM)	Kościół im. ks. M. Lutra
10.05 sobota	18.00	Spotkanie wolontariuszy VBS (półkolonii z j. angielskim)	Sala parafialna
11.05 niedziela	Po nabo- żeństwie	Spotkanie z rodzicami tegorocznych konfirman- tów	kancelaria
12.05 poniedziałek	17.30	Godzina biblijna	kancelaria
18.05 niedziela	Po nabo- żeństwie	Herbatka parafialna	Sala parafialna
18.05	10.00	Diecezjalny Zjazd Chó- rów	Tarnowskie Góry
19.05		"Muzyka mową dźwię- ków" - koncert dyploma- ntek PSM II st. im. G. Fitelberga w Chorzowie	Kościół im. ks. M. Lutra
25.05 niedziela	16.00	Koncert grupy Mood Ti- me Quiuntet z okazji Dnia Matki	Ogród parafial- ny; lub w nie- pogodę sala parafialna
26.05 poniedziałek	17.30	Godzina biblijna	kancelaria
27.05 wtorek	14.00	Koncert dyplomowy klasy fletu i fagotu cho- rzowskiej PSM	Kościół im. ks. M. Lutra
28.05 środa	18.00	Koncert dyplomowy klasy wokalne chorzowskiej PSM	Kościół im. ks. M. Lutra

PLAN NABOŻEŃSTW

majowe nabożeństwa	kiedy i gdzie
4.05 - 2. niedziela po Wielkanocy	KE 8:00 KML 10:00
11.05 - 3. niedziela po Wielkanocy	KE 8:00 KML 10:00
18.05 - 4. niedziela po Wielkanocy	KE 8:00 KML 10:00
25.05. - 5. niedziela po Wielkanocy	KE 8:00 KML 10:00
29.05 (czw) - Wniebowstąpienie Pańskie <i>Po nabożeństwie egzamin tegorocznych confirmantów</i>	KE 17:00
1.06 - 6. niedziela po Wielkanocy	KML 10:00
KML-Kościół im. Marcina Lutra; KE-Kościół im. Elżbiety; - nabożeństwa ze spowiedzią i Komunią Świętą	

Stałe spotkania w Chorzwie

- > **środa, godz. 11.00** - spotkanie Koła Pań
- > **środa, godz. 18.00** - próba Chóru Cantate
- > **środa, godz. 20.00** - spotkanie modlitewne
- > **piątek, godz. 18.00** - spotkanie młodzieży
- > **niedziela, godz. 10.00** - Szkółki Niedzielne dla dzieci
- > lekcje religii i nauka confirmacyjna wg harmonogramu